

РОЛЬ І МІСЦЕ ГУМАНІТАРНИХ ТА ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Формування гуманітарних цінностей є необхідним аспектом професійної підготовки військовослужбовців. Соціально-гуманітарні дисципліни відіграють важливу роль у розвитку особистості військовослужбовця, сприяючи високому рівню етичності, моралі та культурного розмаїття. Ці дисципліни вчать не лише історії, але й надають важливі уроки про важливість гідності та поваги до прав людини, що є невід'ємними складовими військової етики. Такий підхід сприяє формуванню військовослужбовців, які не лише ефективно виконують свої військові обов'язки, а й мають глибоке розуміння важливості гуманітарних цінностей в сучасному світі.

Вивчення історії допомагає розуміти контекст військових подій, філософія та етика розвивають моральні принципи, соціологія - розуміння соціальних взаємодій, а психологія підвищує психологічну стійкість. Мовознавство і комунікації розвивають навички ефективного спілкування, правознавство - розуміння правових аспектів військової служби, а література та мистецтво сприяють креативності і естетичному сприйняттю. Ці дисципліни взаємодіють, формуючи комплексні знання та навички, необхідні для успішної військової служби та взаємодії з різними соціокультурними середовищами.[1]

Також, важливим аспектом для військових є сприяння міжкультурній взаємодії. Студіювання соціальних дисциплін розширює світогляд військовослужбовців, допомагаючи їм краще розуміти та ефективно взаємодіяти з представниками різних культур. Знання правових аспектів міжнародних відносин сприяє спокійному вирішенню конфліктів та підтриманню стабільності на міжнародному рівні. Такий підхід допомагає військовим у встановленні конструктивного взаєморозуміння та співпраці з різними культурними групами.[2]

Соціальна адаптація та розвиток лідерських якостей є важливими аспектами для військовослужбовців. Вивчення соціології допомагає їм краще розуміти соціальні групи, з якими можуть зіштовхуватися під час служби. Психологія надає інструменти для ефективного управління стресом та власними емоціями. Комунікаційні навички важливі для побудови ефективних взаємин зі співробітниками та керівництвом.

Ці знання та навички стають невід'ємною частиною процесу адаптації до різних соціальних ситуацій. У випадку стресових чи несподіваних обставин, військовослужбовець, оснащений цими навичками, може краще впоратися з викликами та виконувати роль лідера, сприяючи ефективній роботі команди. Такий підхід до соціальної адаптації враховує не лише індивідуальні аспекти

військової служби, але й важливість колективного взаємодії та лідерства у вимогливих умовах.[1]

Правове забезпечення військових дій необхідно будується на глибокому знанні військовослужбовцями як міжнародного, так і внутрішнього права. Це важливо не лише для забезпечення ведення військових операцій у визначених рамках закону, але і для забезпечення поваги до прав людини в умовах конфліктів.

Знання міжнародного права дозволяє військовослужбовцям працювати в межах норм і стандартів, що регулюють міжнародні конфлікти та взаємовідносини. Це включає в себе засади Гаазького та Женевського конвенцій, які визначають права та обов'язки військових у час війни.

Внутрішнє право, у свою чергу, встановлює рамки для дій військовослужбовців на національному рівні та регулює їхні взаємовідносини з цивільним населенням. Це охоплює аспекти військового права, включаючи ведення війни згідно з законом, захист прав громадян та забезпечення правопорядку в областях військових дій.

Правове оснащення військовослужбовців стає гарантією того, що їхні дії відповідають етичним та юридичним стандартам, сприяючи виконанню завдань у рамках закону та забезпеченню захисту прав людини під час ведення війни.[3]

Глибоке вивчення гуманітарних наук відіграє значущу роль у формуванні військовослужбовців як професіоналів з високим ступенем моральності та дисципліни. Це не лише розширює їхні знання про суспільство, історію та культуру, але і сприяє розвитку етичних принципів, які є основою професійної етики військової служби.

Вивчення гуманітарних наук допомагає військовослужбовцям розуміти глибину моральних питань, пов'язаних із суспільством та їхнім власним професійним обов'язком. Це включає в себе етичні аспекти ведення війни, взаємодії з цивільним населенням, а також збереження гідності та поваги до прав людини в умовах військових конфліктів.

Високий рівень моральності та дисципліни, які формуються завдяки гуманітарним наукам, визначає професійну етику військовослужбовців і сприяє побудові довіри як у колективі, так і взаємодії з громадськістю. Це важливий елемент для створення ефективної та відповідальної військової сили, яка працює в інтересах безпеки та захисту загального добробуту.

Крім того, освоєння навичок ефективної комунікації та медіа-грамотності важливо для військовослужбовців, оскільки це сприяє успішному взаємодії з громадськістю. Володіння цими навичками дозволяє військовим ефективно спілкуватися з громадськістю, а також здійснювати належне висвітлення військових подій. Це сприяє забезпеченню взаєморозуміння та побудові позитивних відносин між військовослужбовцями та громадою.[2]

Підтримка морального та психічного здоров'я військовослужбовців може включати в себе вивчення гуманітарних дисциплін, де враховуються різні аспекти психології та соціальної роботи. Це сприяє наданню військовослужбовцям не лише поглиблених знань у своїй професійній галузі, але

і розвитку навичок самопізнання та емоційного інтелекту. Здатність розуміти власні емоції та ефективно управляти стресовими ситуаціями стає ключовим елементом підтримки психічного благополуччя в умовах військової служби. Такий підхід сприяє формуванню військовослужбовців, які не лише відзначаються високою професійною компетентністю, але й мають витримку та стійкість у вирішенні різноманітних життєвих викликів.[1]

Отже, соціально-гуманітарні і правові дисципліни грають ключову роль у формуванні повноцінної та відповідальної особистості військовослужбовця, а також сприяють ефективній взаємодії з громадськістю та дотриманню етичних стандартів у військовій діяльності.

Список використаних джерел:

1. Кучерявий А. Психологічна підготовка військовослужбовця в системі педагогічної діяльності військового лідера / А. Кучерявий // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Військово-спеціальні науки. - 2022. - Вип. 3. - С. 5-10. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKNU_vsn_2022_3_3.

2. Петрухін В. С. Національна психологія військовослужбовця як об'єкт інформаційно-психологічного впливу / В. С. Петрухін, П. П. Черник // Військово-науковий вісник. - 2009. - Вип. 12. - С. 201-213. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnv_2009_12_17.

3. Фальковський А. О. Міжнародне право та сучасні проблеми безпеки (аналіз поглядів Ю. Габермаса) / А. О. Фальковський // Актуальні проблеми держави і права. - 2005. - Вип. 25. - С. 30-33. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2005_25_7.